

Aynur
Turan

F.Köçerli adına
Respublika Uşaq
Kitabxanasının
metodisti

Hər hansı ölkə ilə işgüzər, iqtisadi münasibətlər qurmazdan əvvəl onun hansı dəyərlərə sahib olduğunu anlamağa çalışırsan. Məddi dəyərlərinə araşdırımadan əvvəl həmin ölkənin milli-mənəvi dəyərlərini qiymətləndirirsən. Hər dən də emin olursan ki, maddi dəyərlər yalnız tutarlı, zənginənərəni milli-mənəvi dəyərlər mövcud olduğu halda mümkündür. Əsrlər boyunca Azərbaycanın müdük oğullan qeyri-maddi, mənəvi dəyərlərin yaradılmasının üçün yorulmadan, ezmələ çalışıb. Bu gün müasir cəmiyyəti mətbuatı, mədəniyyətsiz, təhsilsiz, iqtisadi və siyasi naliyyətlər olmadan əsərvür etmənik.

Klassiklərimiz mətbuatı insanların ruhunu təzələyən səhər məhi, cəmiyyətin hərəkatverici qüvvələrindən biri, dövrün aynası, xalqın görən gözü, eşidən qulağı və s. epitetlərlə təqdim ve təqdir etmişlər. Doğrudan da ürnummili mədəniyyətin tərkib hissəsi olan mətbuat mənsub olduğu xalqın həyata baxışlarını, möşət və yaşayış tərzini, ictimai-mədəni proseslərə sosial-psixoloji münasibətini özündə əks etdirən, eyni zamanda onun hər hansı məsələyə münasibətinin formallaşmasında ehəmiyyətli rol oynayan bir vasitədir. Ona görə mətbuatın elmi-nəzəri, metodiki və təcrubi baxımdan dərki və inkişaf mərhələlərinin şəhri de diqqət mərkəzində olmuş, bu barədə şeir, məqale və kitablar yazılmış, bir-birindən maraqlı fikirlər söylənmişdir. İş elə getirmişdir ki, mətbuat, onun ehəmiyyətine dair ilk qiymət verib fikir söyləyen qəlem ehli de eələ şəhər, yazılıçı və publisistlər olmuşlar. Milli mətbuat tariximizin keçdiyi yolu araşdırın, onun ümumi mənzəresini canlanmağa çalışmaq teşəbbüsü ilə qəleme sarılanlar da mətbuat və ədəbiyyat xadimləri olmuşlar. F.Köçerli, Ə.Ağayev, M.Saxtəxtli, M.B.Mehəmmədzadə və başqaları bu qəbeldəndir.

Azərbaycan mətbuatının keçdiyi tarixi yol yaş etibarilə o qədər də böyük deyil. Lakin bu yolun şəraf, ləyaqət yolu olduğu heç kimdə şübhə doğurmur. Mətbuatımızın keçdiyi tarixi yol xalqımızın qurur mənbəyidir. Milli inqilabın yeni mərhələsini təmsil edən "Əkinçi" qəzetiňin başlangıcını qoyduğu bu yol neçə-neçə mətbu və ədəbi məktəbin formallaşma prosesinə təkan verdi, xalqın kamilləşməsinə, maariflənməsinə, milli-azadlıq hərəkatının güclənməsinə birbaşa təsir göstərdi.

nin ana dilinde oxuması çox əlamətdar bir hadisə idi. "Əkinçi" de öz növbəsində ana dilinin saflığı, zənginleşməsi uğrunda mübarizə aparırdı. Həsen bəy Zərdabi öz həyatı boyu, eləcə də qəzetiñ sehi-fələrindəki yazı ilə xalqa fayda veren işlərlə məşğul olmayıñ əsas vəzife hesab edir, Azərbaycanda peşəkar teatrın bünövrəsini qoymaq, xeyriyyə cəmiyyətini ağmaq Bakı Realni Məktəbində müəllimlik və maarifçiliyi inkişaf etdirmek və s. ilə məşğul olurdu. O, əməkçi xalqa, onun tərəqqisine və mübarizəsinə xidmət edən, zülmə, haqsızlığa, rəzalətə qarşı və ümumiyyətlə, xalqı cəhalətde saxlayan, onun inkişafına maneqçılık töredən hər bir şəyə qarşı mübarizə aparan

dil, pedaqogika, dərslik, tərcümə, kitab nəşri, kitabxana, məktəb və s. əsas yerlərdə birini tuturdur. Eyni zamanda kiçikyayı məktəb uşaqlarına dərslik əvəzinə "Leyli və Məcnun", "Min bir gece", "Pişik və siyan" kimi əsərlərə onların mütləkə dairesinin mehdudlaşdırılması məzənnət və tenqid edildi. Qəzet pedaqoji meyillerin təbliği ilə yanaşı məktəb, telim-terbiye məsəlləri etrafında mübahise və müzakirələrindən de çəkinməmişdir. H.Zərdabi 1876-ci ilde dərc etdiriyi bir məqaləsində Bakı klub ağmaq, qiraət üçün kitab və qəzet getirmək, Azərbaycan dilində elmi kitablar hazırlanıb əpək etmek məqsədile xüsusi bir cəmiyyət düzəldilməsi məsələsini irəli sürmüştür. "Elmi xəbərlər" bölməsində dərc olunan yazılar, əsasən maarifləndirici məqsəd daşıyırı.

kimini Bakının sürətli inkişafı milli mətbuatın yaranması zərurətini doğurmuşdur. Ana dilində qəzətə böyük ehtiyac olduğunu dərən edən Həsen bəy Zərdabi qəzət çap etmək üçün hökumətə müraciət etmişdir. **Bununla əlaqədar o İstanbuldan hürufat getirtirdimis və nəhayət, xeyli zəhmətdən, azab-əziyyətdən sonra 1875-ci ilin 22 iyulunda Bakıda qubernator mətbəəsində Azərbaycan dilində "Əkinçi" qəzetiñ naşırına müvəffəq olmuşdur. Bu qəzətə Azərbaycan milli mətbuatının əsası qoyulmuşdur. 1875-ci ilin 22 iyulundan 1877-ci ilin 29 sentyabrına qədər əpənə davam etdirən "Əkinçi" ayda iki dəfə 300-400 tirajla nəşr olunmuşdur. Bu illər ərzində qəzətin 56 nömrəsi işiq üzü görmüşdür. "Əkinçi" qəzetiñ Nəcəf bəy Vəzirovun, Əsgər ağa Goraninin**

Zərdabinin səsine Azərbaycanın bir çox görkəmli, maarifpərvər insanları səs verirdi. Təbii ki, bu cür demokratik məqalələrindən sonra çarizmin diqəsi ile özərini "ziyalı" sayan bəzi üzəndənraq insanlar yerbəyerdə "Əkinçi" nin üzərine hucuma kecdilər. 1877-ci il sentyabrın 29-da "Əkinçi" öz nəşrini dayandırmağa məcbur oldu. Azərbaycan milli mətbuatının ilk qarantısu olan bu qəzət iki illik ömrə yaşısa da, xalqın milli və müasir ruhda tərbiye olunmasında çox böyük rol oynadı. Maarifçi və demokratik ideyaların carşısı olan "Əkinçi" realist Azərbaycan ədəbiyyatının inkişafında müstəsnə xidmətlər göstərdi. Mehəbuna görə də belə tərəqqipərvər qəzət mürtəcə, işgalçi bir rejimin esarında çox yaşaya bilmədi. "Əkinçi" qəzeti bağlandıqdan sonra

Azərbaycan milli mətbuatı – Əsirlərin anahası

Azərbaycan mətbuatının keçdiyi tarixi yol yaş etibarilə o qədər də böyük deyil. Lakin bu yolun şəraf, ləyaqət yolu olduğu heç kimdə şübhə doğurmur. Mətbuatımızın keçdiyi tarixi yol xalqımızın qurur mənbəyidir. Milli inqilabın yeni mərhələsini təmsil edən "Əkinçi" qəzetiňin başlangıcını qoyduğu bu yol neçə-neçə mətbu və ədəbi məktəbin formallaşma prosesinə təkan verdi, xalqın kamilləşməsinə, maariflənməsinə, milli-azadlıq hərəkatının güclənməsinə birbaşa təsir göstərdi

mətbuatın tərefdəri idi. XIX əsr Azərbaycan ictimai fikri, mətbati, ədəbiyyatı və dilinin, hemçinin təbiətşünaslıq elminin tarixini öyrənmək üçün "Əkinçi" çox böyük və mühüm bir mənbə idi. Qəzetiñ "Daxiliyyə", "Elm xəbərləri", "Mətbuat", "Əkin və ziraət xəbərləri" və "Əfəhli-əhli-dehat" bölmələrində faktlara əsaslanan çox qiymətli yazılar dərc olunurdu. Həsen bəy müxtəlif rublikalar altında verilen qəzet materiallarında özünün və eidiə dostlarının S.Ə.Şirvani, Əlimədən Abdullazade, Memənnun Əlqədəri, Əhsənül-Qəavid, Məhəbus Dərbəndi, N.B.Vəzirov, Əsgər ağa Goranı və başqalarının mütəreqqi fikirlərini yayır və məqsədini nail olmaq üçün müxtəlif formaldan bacarıqla istifadə edirdi. Hər bir sahədən oxuculara bilik və məlumat verməyə, həmvətənlərinde savad ehtiyyatı yaratmağa səy göstərirdi. "Əkinçi" yə nəzər salarken onun ictimai, iqtisadi, elmi, mədəni işi sırf eməli və maarifləndirici işə bir yerde paralel surətdə aparılmasının canlı şahidi olur. Qəzetiñ səhifələrində dərc olunan yazıların ekseriyətində yeni tipli mədəniyyət yaradılması məsələləri – qədim ədəbiyyat, incəsənet,

O zaman Bakıya gəlmiş bir fransız jurnalisti H.Zərdabi ilə səhəbetində bele demişdi: "Doğrusu, siz əsl qəhrəmansınız! Bizim Fransada belə bir yoxsun qəzet üçün işləmək istəyən adam tapmaq olmazdı. Sizin qüvvətinizə heyran edirəm. Belə məlum olur ki, siz öz xalqınızı çox istəyirsiniz". Zərdabi "Əkinçi" vasitəsilə Azərbaycan əllerinə maarif işığı saçacağı günləri düşüñür və bu məqsədə yorulmadan çalışırı. Bununla bağlı suallara isə "at ölüncə otar" deyə cavab verirdi.

Bu gün ölkədə mindən çox külliyyi informasiya vəsiatı qeydiyyatdan keçib. Onların bir hissəsi daimi olaraq nəşr olunur. Azərbaycan artıq global informasiya sistemine qoşulub. Bir çox demokratik ölkələrdə olduğu kimi, Azərbaycanda da Mətbuat Şurası yaradılıb və "Mətbuat haqqında" Qanun qəbul edilib. Azad mətbuatın inkişafı, iqtisadi müstəqiliyin təmin ediləsi, reklam bazanında müəyyən nöqsanların aradan qaldırılması, sosial vəziviyətin yaxşılaşdırılması məqsədilə xüsusi program hazırlanıb və dövlət başçısına təqdim edilib.

Azərbaycanın mərkəzi şəhəri

Moskvadan, Məhəmmədqəzəli Əli-zade Şirvaninin Şamaxıdan, Heydərinin Dərbənddən göndərdikləri məktublar, Seyid Əziz Şirvanının şeirləri və Mirzə Fətəli Axundovun "Vəkili-namelumi millet" imzası ilə məqalələri dərc olunmuşdur. Həsen bəy Zərdabinin yaratdığı "Əkinçi" qəzetiñ desti-xətti əsasən bir ideya üzərində qurulmuşdur. Zərdabi və onunla birlikdə bu qəzətə çalişan bir sira maarifpərvər, demokratik nəşirler Şərqi geriliyini, ətalet və süstlüyünü həqiqi azadlığın olmamasında görürdülər. Onlar öz sözlerini dolayı yolla olsa belə, bu qəzet vəsiatəsi xalqa çatdırı bilirdilər. O dövrde xalqın başa düşəcəyi sade dildə yazılın bu qəzetiñ bele fikirlərinə səslenməsi Azərbaycanı əsəret altında saxlayan imperiya memurlarını ciddi narahat edirdi. İlk mətbu orqan kimi "Əkinçi" öz əsas ideyasına uyğun olaraq incəsənet və ədəbiyyata da aid yeni demokratik teleblər irəli sürdü. Azərbaycanın böyük dramaturqu Nəcəf bəy Vəzirov kəhnə şeirlərə yanaşı, şairləri müasir həyatdan yazıma, xalqı cəhalət və qəfət yuxusundan aylıtmaya, müasir ruhda tərbiye etməyə çağırıldı. Bununla

çar hökuməti üçün "tehlükeli" hesab edilən Zərdabinin Bakıda qalması lazımdı. Bu məqsədə Həsen bəy Zərdabi Yekaterinodar Şəhər Gimnaziyasına müəllim göndərmək adı ilə 1878-ci ildə Bakı real gimnaziyasındaki işindən – müəllimlikdən azad edildi. İki ilədək bir müddət ərzində işsiz qalan millət fədaisi Bakı şəhərində hara müraciət edirən onu heç bir yerde işə qəbul etmirdilər. Nəhayət, 1880-ci ildə ailəsi ilə birge, doğulub boy-a-başa çatlığı Zərdab kəndinə köçmək və 16 il burada həyat sürmək məcburiyyətində qalmışdır.

O, Zərdabda kənd təsərrüfatı sahəsində kəndlilərə məslehetlər verir, məqamı yetişəndə yerli camataa öz maarifpərvər, demokratik ideyalarını çatdırırı. Bakıdan kəndə yaşamasına baxmayaq, o yene de mətbuatda feal iştirak edir. 1880-1890-ci illərdə nəşirin Bakıda və Tiflisde çıxan "Ziya", "Kəşkül", "Kasıpi", "Novoye obozreniye" və s. qəzətlərde Azərbaycan və rus dillerində çoxlu elmi-kültəvi məqalələri nəşr olunmuşdur.

Həsen bəy Zərdabi 1875-ci ildə "Əkinçi" qəzetiñ 1,4,8-ci, 1876-ci ildə 26-a səyləndə və 1899-cu il "Kasıpi" qəzetiñ 172-ci səyində torpaqşurasının əsas müddəalan və əkinçilik mədəniyyəti haqqında etrafı məlumatlar vermişdir, torpaq xışa deyil, kətanla şumlanmasını tələb etmişdir. Həyatının son illərində Həsen bəy Zərdabi Bakı Şəhər Dumasında maarif şöbəsində rəsmi vezifədə çalışaraq Bakı və etraf kəndlərdəki məktəblərə başçılıq etmişdir. 1906-ci ildə Bakıda keçirilən Azərbaycan müəllimlərinin birinci qurultayında feal nümayəndələrden biri də o olmuşdur. Gərgin elmi fealiyyətlə məşğul olan Həsen bəy Zərdabi həddindən artıq işleyi özünü yorduğu üçün iflic olmuş və 1907-ci il noyabr ayının 28-də vəfat etmişdir. O, 1907-ci ildə Kohnə Bibiheybat məscidinin yaxınlığında dəfn olunsa da, 1937-ci ildə həmin arazi dağılmış, məhəmmən sümükleri bir neçə il evdə ailəsinin yanında qalmışdır. 1957-ci ildə Həsen bəy Zərdabinin vəfatının 50 illiyi qeyd olunarken onun sümükleri Fəxti Xiyabanda dəfn olunmuşdur. Azərbaycan Təbiət Tarixi Muzeyi Həsen bəy Zərdabiñ adını daşıyır.

(davamı gələn sayımızda)